

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne premeha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Najnovejša pravosodna imenovanja.

Pravosodni minister eksceleca grof Schönborn ni bil nikdar naš prijatelj. Njegovi nasprotniki so mu že marsikaj očitali, po pravici in po krivici, le naklonjenosti Slovincem ne in grof Schönborn pazi na to, da ne zagazi v greh.

Odkar je grof Schönborn član koalicijske vlade, se je v toliko premenil, da razveseli slovenske koalirance od slučaja do slučaja s kako obljubo. Škoda, da ni videti nikjer, da bi bil minister svojo obljubo tudi spolnil. To se vidi zlasti pri slovenskem uradovanju. G. minister je pač obljubil poskrbeti, da se bodo veljavne jezikovne naredbe vestno izvrševale, ali doslej se niso razmere še nič spremenile, doslej je še vse pri starem.

Danes smo se namenili govoriti o najnovejših imenovanjih pri pravosodju. Stvar je delikatna, saj je sploh o imenovanjih težko govoriti. Priznati se mora, da so se v tem oziru razmere zboljšale, odkar je stopil v zaslužni pokoj tisti vitez Waser, ki je slovenske uradnike nekako osebno sovražil in jih načeloma preganjal, v kolikor so mu to dopuščale veljavne uredbe. Vzlic temu pa, da vitez Waser

ni več na čelu Graškemu višjemu sodišču, zdi se nam, da še vedno niso nastale normalne razmere, še vedno ni prišel iz veljave princip, da ima nemšk uradnik če le mogoče prednost pred slovenskim. Potem pa se čudijo gospodje na Dunaji in v Gradci, da ni slovenskega naraščaja pri sodiščih, da primankuje pravnikov tako, da si morajo pomagati z naredbo, vsled katere zamore postati avskultant tudi tisti, ki še nima doslej predpisane zadnje skušnje!

Ta naredba je evidenten dokaz, da razmere za sodne uradnike niso nič kaj ugodne. Ko bi bile dobre, ko bi bile vsaj normalne, pravniki bi kar silili v sodno karijero, tako pa se jej ogne, kdor le more. Kdo bi se temu čudil? Plača slaba, dela sila veliko, avancementa nič, skrbij, sitnostij in raznovrstnih nadlog pa na izbiro. K vsemu temu pa še zavest, da ni dobro, ako je sodni uradnik slovenske narodnosti. Situaciji, kakor dra. Bruma, morajo oplašiti slovenske pravne in so uzrok, da iščejo raje drugod kruha, kakor pri justici.

In da slovenskim pravnikom menda res ne kaže, posvetiti se justični karijeri, to vidimo iz najnovejših imenovanj.

V zmislu letos sklenjenega zakona je imel pravosodni minister imenovati skoro tristo okrajnih sodnikov deželnosodnimi svetniki. Ta zakon ima namen, odškoditi tiste sodnike, ki že dolgo služijo in nimajo upanja, da kmalu avancirajo. V okrožji Graškega višjega sodišča je bilo imenovati devetin-trideset deželnosodnih svetnikov in Dunajski uradni list je ta imenovanja razglasil v petek.

Že dolgo nismo bili tako razočarani, kakor ta dan in šinila nam je v glavo misel: Še vitez Waser bi te stvari ne bil mogel drugače zasukati.

Pod Graško višje sodišče spadajoče kronovine so razdeljene v 118 sodnih okrajev, in sicer jih je na Kranjskem 29, na Koroškem 27, na Štajerskem pa 62. Vsakdo je mislil, da bodo pri razdelitvi novoustanovljenih mest deželnosodnih svetnikov merodajne te številke. Kaj še! Ta mesta so se razdelila prav po Waserjevih nazorih. Na Kranjsko je prišlo sedem mest, na Koroško že devet in na Štajersko celih triindvajset. Kar pa je

posebno karakteristično za klaverne naše razmere je to, da je izmej teh triindvajset mest prišlo na Slovenski Štajer le pet mest, vseh osemnajst drugih pa na nemški Štajer.

Ko bi se bila ta mesta povsem primerno delila, bi jih bilo prišlo na Kranjsko nekaj več, na Koroško in zlasti na Štajer pa nekaj manj in bi se bila tudi na Štajerskem nekoliko drugače delila.

Gospodje v Gradci in na Dunaji naj se po tem novem dokazu koalicijske ljubezni in naklonjenosti nikar ne čudijo, ako bodo še nadalje in vedno v večji meri pogrešali slovenskega pravniškega naraščaja, prezrti slovenski okrajni sodniki pa naj nikar ne pozabijo delež svoje hvaležnosti nakloniti koalicijo vzdržujočim slovenskim poslancem. The rest is silence.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. julija.

Mladočehi in Omladinci.

Staročehski listi poročajo nekako čudne stvari iz mladočehskega tabora. Spor mej Mladočehi in tisto frakcijo, ki je v svoj program postavila tudi socializem, je evidenten in se bo na vsak način rešil če ne zdaj, pa prihodnje leto pri deželnozbornskih volitvah. Omladinci delajo sedaj na to, da bi se na shodu zaupnih mož mladočehske stranke premenil program, kar je na vsak način potrebno. — „Hlas Naroda“ pravi, da se bo na shodu ali mladočehska stranka razcepila, če se namreč program ne premeni, ali pa bodo poslanci odložili mandate, če se program premeni. Rečeni list je tudi že javil, da shoda sploh ne bo, na kar pa so „Narodni Listy“ izjavili, da se bo shod na vsak način vršil.

Rumunski voditelji,

kateri so bili pred nekaj tedni v Koložu obsojeni in katerih obsodbo je višje sodišče potrdilo, so prostovoljno nastopili odmerjene jim kazni — tako se je v soboto oficijelno poročalo. Istina pa je, da madjarska vlada obsojencem ni dala toliko časa, da bi sami mogli nastopiti kazni, ampak tisti dan, ko se je sodba potrdila, je poslala ponje orožnike, da so jih ti uklenjene gnali v zapor. Župnik dr. Lukaciu se je zoperstavljal, da kar ga je orožnik takoj ustrelil!

LISTEK.

Izleti.

I. V Novo mesto.

Tisti čas, ko se mora vsakdo, ki se kaj šteje, podati za par tednov na kmete ali v kopeli, je tu in le mi uboge pare, ki še nismo v dosti nizkem dijetnem razredu ali ki še nimamo koncipijentov-naměstnikov ali poslovodij, ostali smo doma.

Toda pri nas Slovincih se že najde taka prilika in uzrok, da človek napravi kak izlet vršeč ob jednem stanovsko ali narodno dolžnost.

V takem prijetnem položaji sem bil tudi jaz že par nedelj. Pa slabo se mi je godilo. Prvo nedeljo sem dobil hud nahod, ki mi je grenil potem cel teden že samo na sebi grenko pisarniško življenje, drugo nedeljo pa mi je žarko južno solnce zapustilo sled na nosu, ki mi je zelo neljub, ker bi znal vzbujati sum, da prerad v čašo pogledujem.

Povedati Vam hočem, kako se mi je godilo na izletu „Pravnikovem“ v Novem mestu. Lavorike, katere so si nabirali nekaterniki pri otvoritvi dolenjske železnice s preširokimi blačami ali s tem, da so hoteli Košaku popiti ves cviček, meni niso dale spat. Častiblepen, kakor vsakdo, želel sem

vzbuditi pozornost, da bi se bilo reklo: Ta je bil tudi. Toda kako? Naučiti se lep govor, to bi bilo nekaj, vendar človek ne vé ali bode dobil priložnost „spustiti ga“. Zastonj učiti in truditi se, tega pa vendar ne! In tako sem ostal neopažen, prostak, kakor toliko drugih.

Pa govoriti hočem prav odkritosrčno. Popolnem neopažen pa vendar nisem ostal. Sreča mi je bila mila. V soboto po noči, ko sem prespaval v Ljubljani, prišel je obilen dež, ki nam je bil zvest do poludne. Jaz sem bil prišel v lahkib, belih hrvatskih opankah in lahko si mislite, kako žalosten utis sem napravil na rahločutna Novomeška srca. Še zdaj sem hvaležen za usmiljene poglede od desne in leve in g. vodji Dolencu, ki me ni hotel pustiti v ameriški vinograd. Hudomušen prijatelj si je sicer to tolmačil tako, da se je g. vodja bal, da mu odnesem preveč ilovice!

Pa dosti o samem sebi. Treba tudi kaj povedati o drugih. Bilo nas je juristov majhnih in velikih v pravem pomenu besede. Tajnik Pirc in notar Hudournik sta bila menda v tem oziru ekstrema in mej njima smo se vrstili vsi drugi. Da so bili nadalje mladi in stari juristi, to je tudi samo ob sebi umevno. Omenjam stare le zato, ker so bili posebno stari sodniki zelo nadepolni in zato veseli, ker jih baje čaka sedmi činovni razred. Mej mladi

dimi juristi moram omeniti takrat, danes že ne več, najmlajšega odvetaika dr. Majarona. Mož je bil zelo melanholičen in zamišljen. Gotovo je premišljeval, koliko tiskovin za ekspenzare naj naroči za prvo leto, da mu jih ne bode zmanjkalo! Videl sem tudi Sivorja, ki je zares osivel, odkar sem bil zadnjič v njegovi družini. Na misel mi je prišla pesenca, ki pravi:

Menišec nekaj bil je mlad,
Ki pil je rad in pel je rad,
Bil vedno dobre volje. —

Ko je ostaral, osivel,
Še rajši pil in rajši pel,
Bil vedno boljše volje . . .

Tako sem bil dobre volje, kakor ni Novomeški doktor prišel in s črno barvo jel slikati našo politično bodočnost. Pa kdo bode obupal, mislil sem si, ko sem slišal, da se je dvignil Novomeški glavar k napitnici. Blizajo se boljši časi, celo okrajni glavarji napivajo našemu društvu. In res! Gosp. glavar je govoril v gladki — nemščini in pridejal tri slovenske besedice: Slavna gospoda — na zdar! Te tri sladke slovenske besedice so kar omamile gospode iz odločilnih krogov in nekdo je predlagal, da se tisti stari dovtip o treh sladkih besedicah v prihodnje ne bode več glasil: med, cukar in tržaške fige, ampak reklo se bode: Slavna gospoda — na zdar!

Vnanje države.

Bolgarska.

Dunajski krogi gledajo z neko bojznijo na Balkan. Kar se godi v Bolgarski, jim kar nič ne ugaja. Ko je odstopil Stambulov, zanašala se je naša diplomacija na Koburžana, češ, ta bo že skrbel, da ostane unanja politika v nedanjem tiru. Kaže se pa, da Koburžan ni dovolj močan ali pa da nima volje avstrijskim diplomatom na ljubav zoperstavljati se volji večine narodne in spravljati v nevarnost krono in življenje. Z elementarno silo rase in se razširja na Bolgarakem gibanje, ki meri na porazumljenje z Rusijo. Dunajska vlada se boji, da bodo o prihodnjem sobranju imeli priznani rusofili večino in zato je jela Bolgarom že groziti. „Pester Lloyd“ je priobčil veleoficijozen članek, v katerem pravi Koburžanu, če se res misli približati Rusiji, da bo v tem slučaju mej Rusijo in trozvezo na tleh obsedel.

Korupcija v Italiji.

V soboto je Rimsko sodišče izreklo sodbo glede goljufij pri Rimski banki. Oprostilo je vse zatožence, dasi je njih krivda evidentno in jasno dokazana. Tako se je škandalozna pravda škandalozno končala. Ta sodba potrjuje, kar se je razvidelo že iz cele obravnave, da je Italija popolnoma korumpirana.

Francoska zbornica.

Cassagnaca dolžitev, da so monarhist baron Mackau, katolik par excellence grof de Mun in rajni Boulanger bili sklenili, internirati predsednika Carnota in odpraviti republiko ter obnoviti monarhijo, se je izkazala kot resnična. Socijalistiški poslanec Grousset je hotel o tej stvari interpelirati, kar je pa vlada preprečila s tem, da je zaključila zasedanje.

Morilec Carnota pred sodiščem.

V Lyonu se delajo obsežne varnostne priprave, da bi se sodnikom Caseria kaj ne pripetilo. Listi bodo smeli priobčiti le kratek izvod iz zatožnice in sodbo. Obravnava bo v sredo. Ob 7. uri zjutraj prepeljal se bo Caserio v sodno palačo, okolu katere bo razpostavljen cel batalijon vojakov. Da bo obsojen na smrt, o tem ni dvoma. Nekateri listi zahtevajo, naj se kaznuje tudi župan mesta Certe. Pri hišni preiskavi, vršivši se pred nekaj meseci v stanovanju Caseria, je policija našla mnogo spisov, iz katerih je bilo vidno, da je Caserio fanatičen, za vsak zločin sposoben anarhist. Župan pa ni nič storil, da bi se Caserio vsaj nadzoroval, in tako je ta mogel izvršiti umor.

Vojna v Aziji.

Doslej še vedno ni dognano, ali se je vojna mej Japonsko in Kineško že formalno napovedala ali še ne. Boj pa se je že začel, četudi še ne na celi progi. Tri japonske ladje so napadle nekaj kineških vojnih ladij, jedno so si osvojili, drugo pa pogreznili. Položaj je posebno kritičen, ker so Japonci ujeli kralja korejskega.

Dopisi.

Iz Pazina, 27. julija. [Izv. dop.] (Agitacija za prihodnje občinske volitve. — Pretep na Gologorici.) Okr. glavar vit. Schwarz je tukajšnjim Italijanom obljubil, da jim na vsak način pripomore do nekdanje veljave; kako — to dela g. vitezu malo preglavice, kakor mu je malo preglavice delala skrb, s čigavimi novci naj bi svoječasnno poplačal troške za pogoščenje angleških gostov v Postojni. Schwarz je obljubo deloma že izpolnil s tem, da je pripomogel Italijanom do ve-

Ko sem šel pokušat slavno znano kapljico k „Stemburji“, zapazil sem tudi, da imajo Novomeščani — samoslovenske napise! Gospod urednik, tu bi se Ljubljančani lahko kaj naučili. Čemu toliko pišete o teh napisih in dražite naše Nemce in „Slovenčeve“ Slovence; jaz bi svetoval: molčite in slovenske napise gori, pa je dobro!

Sedaj pa je menda že čas, da neham. Da smo bili židane volje, videli bi Vi šele, ko bi Vam povedal naše pogovore pri vožnji proti Ljubljani: Dolenjska železna cesta, dolenjska stran in naš izlet sam nam je dajal snovi zadosti za zabavo. Nekdo je hotel po vsej sili preračunati, koliko dijet, kilometrov, česarine in drugih pristojbin smo vsi zaslužili, ki smo izleteli: Pač lepa svotica bi bila!

Drugi je menil, da bi bila lepa naloga za maturo: Dolenjska železnica in značaj Slovencev (Paralela.) Tako lepo mirno, počasi in po ovinkih se plazi ta cesta, da bi nobenemu ne napravila kake škode, da se ne bi mogel pritožiti. Nekaj mehkega, pohlevnega, neodločnega, kakor naša politika

Tretji pa je menil: Bog je Dolenjsko ustvaril, Šuklje jo je odrešil z železnico in dr. Lampe jo je naslikal! Na svidenje!

Opankar.

čas v upravnem svetu Pazinske davčne občine. No, to je sicer nekaj; glavna naloga pa ga še čaka. Občinska uprava mestne velike občine Pazinske, kateri pripada 19 podobčin z blizu 15.000 prebivalci, nahaja se še vedno v rokah Hrvatov, a tudi tu je potekala upravna doba in občinske volitve se bodo skoro razpisale. Gospod Schwarz bo gotovo vse storil, kar bode smel in zamogel, da ostane „mož beseda“ in Italijani tudi ne bodo držali in že zdaj ne drže križem rok. Sredstva, katerih se poslužujejo Italijani, da dospo do zaželjenega cilja, so raznovrstna. Strahovanje, napadi, sladke besede in obljube, katerih ni v stanu izpolniti nikdo, to se vrsti zaporedoma vsak dan. Leandro Camus, jeden prvih stebrov Pazinskih Italijanov, pri katerem so naši kmetje še precej zadolženi, ta „slavni“ podpredsednik istrske kuptijske zbornice, izgnal je pred nekaj dnevi nekoga revnega kmeta iz Berma iz biše za to, ker je pri zadnjih volitvah za upravni svet Pazinske davčne občine oddal svoj glas za kandidata hrvatske stranke. S tem činom je hotel mož postaviti vzgled, kako misli italijanska gospoda postopati z vsami dolžniki, ki ne bodo pri prihodnjih občinskih volitvah za italijanske kandidate glasovali. Revežu, imajočemu štiri majhne otroke, pomagali so sosede s tem, da so mu preskrbeli hlev, katerega bodo s pomočjo milodarov, katere nabira „Naša Sloga“ v Trstu, priredili za stanovanje. Naši rodoljubi, ki dohajajo po belem dnevu v Pazin, niso nikjer varni. Ako se jim hujskega ne zgodi, vpije najeta fakinaža za njimi ter jih obsipa z najgršimi psokami. Posebno hudo se godi naši duhovščini, ker je fakinaža preverjena, da se ne bode duhovščina ž njo prepirala na javnem trgu, dočim se kmetske trde pesti venderle boji, posebno pa takrat, ako je več kmetov skupaj. Občinsko poglavarstvo se je večkrat obrnilo do okrajnega glavarstva s prošajo, naj bi mu to šlo na roke, da bi se taki izgredi zabranili — a zaman; pa tudi pritožbe na višje pristojno mesto niso nič hasnile, tako da je občinsko poglavarstvo se baje celo izreklo, da pri takih razmerah ne more vzdržavati javnega reda ter da mora vso odgovornost v tem pogledu odvrtači od sebe. Javni obhodi z godbo po mestu ob vseh urah po noči in po dnevu, kadar koli se zljubi tem ljudem, godba po gostilnah, izleti z godbo, vse to se vrši brez dovoljenja dotične oblasti, da, celo proti njeni prepovedi. Občinsko poglavarstvo ima sicer na razpolaganje poldruega redarja, a za božjo voljo, kaj hoče početi ž njim pri takih okolščinah? Pomoči iskati pri okrajnem glavarstvu?! Temu je bilo vse to počenje Italijanov otročarija, nedolžne šale itd. zato pa ali ni hotelo dati svoje pomoči ali pa jo je dalo, a ni nič pomagala. Mi sicer ne trdimo, da bi bil okr. glavar Schwarz svojim organom v tem pogledu dajal posebnih podukov, še manj pa, da bi izgrajalce v katerem koli oziru poučeval, konstatujemo pa, da živi vitez Schwarz v najintimnejšem prijateljstvu s tistimi družinami v Pazinu, pri katerih so dobivali in dobivajo razgrajalci največ moralne in materijalne podpore. — Kaj vse pa obljubujejo Italijani našemu kmetu za to, da bi pri volitvah zanje glasoval? Vsa italijanska perfidnost se zrcali v teh obljubah. Znano je, da sta italijanska istrska poslanca glasovala za nesrečno vinsko klavzulo, znano je, da je bila zanjo iz gole ljubezni do prekmorskih bratov deželnozbornska istrska večina, a istotako dobro je znano, da je vinsko klavzulo toplo priporočala trgovsko-obrtajska zbornica istrska, katere podpredsednik je Leandro Camus, a vse zastoj — vinsko klavzulo prouzročili so Hrvatje. To ti tulijo Italijani dan in noč našemu kmetu v ušesa. Pravijo, da je to kazen, katero je naložila vlada našemu kmetu za to, ker je začel zadnja leta voliti Hrvate v občinska zastopstva, v deželni in državni zbor; vlada da pa ne mara za Hrvate, o čemur se kmetje najlaže prepričajo, ako opazujejo sedanjega c. kr. okr. glavarja Schwarza, ki s Hrvati nič ne občuje, niti z županom ne, dočim se ga lahko vedno najde mej italijansko gospodo, bodisi doma, bodisi v gostilni, bodisi tudi pri raznih veselicah, katere prirejajo Italijani. Vinske klavzule, pravijo torej Italijani našemu kmetu, ne bode tako dolgo konec, dokler „ne pridete vi kmetje k pameti, da odpoveste pomoč hrvatski stranki ter se ne pobotate z našo „istrsko“ stranko“. Čudil se bode marsikdo, da se pri nas v Istri še danes nahajajo ljudje, ki gredo na tako neumno nastavljenе limanice; ali ne čudil bi se, ako bi mu bilo znano, kako malo se je še pri nas

storilo za pouk in izobrazbo našega kmeta. Imamo sicer mnogo zavednih kmetov, ki takim besedam ničesar ne verjameje, ker jih je izkušnja izučila, koliko smejo zaupati italijanskim glavarjem, imamo tudi takih, ki snajo čitati ter so naročili na „Našo Slogo“ in jim je torej resnica znana, a o takih, pravijo italijanski agitatorji našemu neukemu kmetu, da so se dali od Hrvatov podkupiti, da bi prišla Istra pod Hrvatsko, kjer bi morali kmetje plačevati še jedenkrat toliko davka, nego ga plačujejo sedaj. Da bi pa italijanska agitacija za prihodnje občinske volitve čim bolj uspešna bila, namenili so Italijani napravljati ob nedeljah in praznikih izlete na deželo, posebno pa v take vasi, kjer imajo kaj zanesljivih privržencev. Kot tak kraj zdela se jim je jako pripravna vas Gologorica, kamor so izleteli v nedeljo dne 22. t. m., da bi pripravljali tla za prihodnje občinske volitve. Prišlo jih je poleg godbe, kateri na čelu je neki Pazinski ljudski učitelj, še kakih 50 družih, mej njimi mnogo znanih razgrajalcev, ki so bili zaradi izgredov že večkrat obsojeni v ječo. Prišedši pred vas, razvrstili so se ter stopali skupno v vas, dočim je godba igrala znano slovenski živelj skrajno žalečo in izzivajočo: „Nella patria del Rosetti non si parla che italian“. Pičlo število Gologoriške „gospode“ in nekaj propalic, katerim se je obljubilo, da se bodo do sita najedli in napili, pozdravilo je došlece. To bi ne bilo nič slabega. A ko so se došleci in domači somišljeniki napili in so začeli prepevati žaljive pesmi, naperjene proti Hrvatom, začelo je domačim kmetom, ki so od daleč opazovali to komedijo, venderle presedati in začuli so se semtertje tudi živio-klici. To pa je razgreto italijansko gospodo tako razjarilo, da je začela še bolj razsajati in rujevati, ter groziti domačinom s pretepom. Ker ni hotelo to divjanje prenehati, ker se je domačinom za malo zdelo, da bi jih kdo v lastni hiši strahoval, ker se je vsled velikega vrišča in krika zbralo več kmetov tudi iz bližnjih sel, ki niso zamogli prikrivati svoje nevolje nad skrajno nesramnostjo in predrznostjo Pazinske „inteligencije“, prišlo je pri odhodu Pazincev mej kmetakim prebivalstvom in njimi do krvavega pretepa, pri katerem je bilo na obeh straneh 12 do 15 deloma lahko, deloma težko ranjenih. Značilno je, da se nahajajo mej Pazinskimi ranjenci baje tudi dva pisarja c. kr. okr. sodišča. Značilno je to zaradi tega, ker ni skoro izgredov, naperjenih proti Hrvatom, da bi pri njih ne igrali glavne vloge bodi uradniki, bodisi pisarji c. kr. uradov. Ko sklepamo ta dopis, dovoljujemo si vprašanje, bode li teh žalostnih razmer kmalu konec ter pristavljamo, da je obč. Pazinsko poglavarstvo opozorilo pravočasno c. kr. okrajno oblast na nered, ki bi utegnili nastati pri tem izletu. Ob jednem pa pripomnimo, da je vladal še pred dvema leti pri nas najlepši red, a takrat ni bil še g. vit. Schwarz naš okrajni glavar. Da li so ti žalostni dogodki le slučajna ali posredna posledica sistema, to naj presodijo pristojne višje politične oblasti. Tako pa dalje nikakor ne sme ostati.

Občni zbor „Radogoja“

dné 28. julija 1894. l. v Ljubljani.

Da je bila res srečna misel, ustanoviti dijaško podporno društvo „Radogoj“, pokazal je redni letni občni zbor minulo soboto. Ako je društvo že takoj prvo leto svojega obstanka, hvala veliki požrtvovalnosti slovenskih rodoljubov, moglo delovati tako uspešno, nas navdaja to z najlepšimi nadami za bodočnost tega mladega, za našo mladino toliko koristnega društva.

Redni letni občni zbor je bil glede na število dosedanjih članov prav dobro obiskan, bilo je zastopanih 35 članov osobno, ali po pooblastilih. Predsednik g. Ivan Hribar je pozdravil navzoče in jih zahvalil, da se zavzemajo za važno in silno koristno društvo, o katerega delovanju bodo čuli obširno in res temeljito poročilo društvenega tajnika. Društvo „Radogoj“ je našlo živo zanimanje in veliko podporo v narodnih krogih. Nobeno slovensko društvo ni v tako kratkem času nabralo toliko kapitala. To je dokaz, da je slovenske mladine usoda prirasla narodu na srce. Društvo je storilo že dozdej veliko, a storilo bode kmalu še več. Veliko zanimanje za društvene namene bode pokazalo blagajnikovo poročilo. Društveni dobrotnik g. F. Kalister je znova poklonil izdaten dar 25 delnic „Narodne Tiskarne“ v vrednosti 3000 kron, g. Ivan Stanič, odvetnik v Tolminu, je poslal 2500 kron (2000 k. od neke kazni, ostalo je pridejal on), mesto Ljubljana je po-

klonilo 1000 kron, dežela kranjska 400 kron. Vsem tem dobrotnikom izreče občni zbor priznanje in zahvalo, istotako tudi društvenima poverjenikoma na Dunaji in v Gradcu za njihovo trudoljubivo delovanje. Dalje omenja izgube izredno delavne, društvu naklonjene gospe Murnikove, soproge društvenega podpredsednika ces. svetnika Murnika in ustanovnega člana g. Ivana Fajdige. V znak sožalovanja se vzdignejo vsi navzoči. Overovateljima zapisnika občnega zbora se volita gg. dr. V. Krisper in Vatr. Holc.

Poročilo tajnika g. prof. K. Pirca povzamemo: Ustanovni občni zbor se je vršil lani dne 31. julija ter se je volil odbor. V njem so bili gg.: Predsednik ravnatelj Iv. Hribar, podpredsednik ces. svetnik Iv. Murnik, prof. K. Pirc, tajnik, notar Ivan Plantan, blagajnik, odborniki: odvetnik dr. Ivan Tavčar, kurat Ant. Koblar, prof. S. Rutar, ravnatelj And. Senekovič, odvetnik dr. Karol Triller, vsi v Ljubljani. Vnanjimi odborniki so bili voljeni gg.: Veletržec Iv. Šabec v Trstu, odvetnik dr. Jos. Srnec v Celji, dež. posl. Slavoj Jenko v Podgradu, Vek. Legat, upravitelj tiskarne v Celovcu, dež. posl. dr. Al. Rojic v Gorici in odvetnik dr. K. Slanc v Novem mestu. Gg. Šabec in dr. Rojic nista mogla prevzeti odborništv. Odbor je imel 7 sej, nekatere nujne slučaje pa je predsedništvo reševalo po okrožnicah. Društvo je skrbelo posebno, da si je pridobilo poverjenikov, pisalo se je mnogim rodoljubom, dozda se jih je odzvalo le nekoliko. Ti so gg. dr. Jak. Šegula, odvetnik v Novem mestu, Vek. Legat v Celovcu, dr. Jos. Srnec v Celji, dr. R. Bežek, notar v Žužemberku, Fr. Peče trgovec v Starem trgu, Fr. Papler, nadučitelj v Borovnici po g. tovarnarju Jos. Verbiču, in Vek. Kranjec v Ormožu po g. M. Robiču v Središču. Zaupna moža društva na Dunaji in v Gradcu, kjer študirajo visokošolci, katere podpira društvo, sta bila gg. dr. Fran Simončič, c. kr. skriptor na vseučiliški biblioteki na Dunaji in dr. Krek, vseučiliški profesor v Gradcu, ki sta v neprecenljivo korist društvu prevzela ta važen posel. Prošnji odbora do slovenskih hranilnic in posojilnic za podporo se je odzvalo 6 narodnih denarnih zavodov, posojilnice v Celji, Postojini, Ribnici in na Vrhniki so postale ustanovnice z doneski 100 kron, obrtno pomožno društvo v Ljubljani in posojilnica v Črni pa sta darovali po 20 kron. Istotako je postala čitalnica v Vipavi ustanovnica z doneskom 10 kron. Slov. akademiki v Novem mestu so priredili veselico v korist „Radogoj“, ki je nesla 200 kron, vrhu tega pa dala povod, da je pristopilo mnogo članov, kakor malo poprej pri 30 letnici Kranjske čitalnice. Sl. deželni zbor kranjski je dovolil za l. 1894. podporo 400 kron, mestni zbor Ljubljanski 1000 kron v dveh letnih obrokih, občina Podgrad v Istri je postala ustanovnica z doneskom 100 kron in banka „Slavija“ v Pragi povišala je ustanovnico 400 kron za novih 100 kron. Častni član veletržec g. Fran Kalister v Trstu je podaril v novič 3000 kron (25 delnic „Narodne Tiskarne“) rodoljub g. dr. Stanič pa je daroval 2500 kron z željo, da društvo sprejme njega in občine Tolmin, Libušnje, sv. Lucijo in Volče z doneski po 500 kron mej ustanovnike. Tudi slovenske rodoljubkinje so spoznale veliko važnost „Radogoj“ in so doslej postale ustanovnice č. gospé: Antonija Erhovnic v Ribnici, grofija Viljeldmina Lichtenberg-Hallerstein v Ložu, Pavla Malovrh v Rakeku, Pavlina Resman v Velenji, Jerica Rozina v Pudobu, Matilda Sebenikar v Rakeku in Krista Volčič v Ljubljani. Nepozabna rodoljubkinja gospa Murnikova zapustila je društvu 100 kron. Radogoj žaluje na grobu uzorne slovenske žene, ob jednem pa je izgubil ustanovnega člana, rodoljuba Ivana Fajdigo. Bodi jima blag spomin!

Koncem svojega prvega leta šteje „Radogoj“ 138 ustanovnikov, mej njimi 3 častne člane, in 46 rednih članov. Ustanovnica presega že 34 000 kron. Največji del društvenikov in tako gmotna sredstva „Radogoj“ je pridobil njegov prvi predsednik ravnatelj g. Iv. Hribar, ki je od prvega početka do današnjega dne neumorno deloval za razvitok društva. Prošenj za podpore je došlo 37. Odbor je dovolil 4 redne podpore po 400 kron, in sicer 1 konservatoristu za l. 1893/94, 1 juristu, 1 tehniku, 1 klasičnemu filologu; poslednji je študiral v Gradcu, prvi 3 na Dunaji. V 4 slučajih je dovolil 360 kron izrednih podpor, in sicer 2 tehnikoma na Dunaji, 1 filozofu v Gradcu in slovenskemu medicincu v Padovi kot posojilo. Trem medicincem je dovolil odbor za rigorozne takse 380 kron in jednemu za vpisnico

42 kron. Vsega skup 2332 kron. Pri oddaji je bil odbor skrajno previden, gg. poverjenika sta vzprejemala denar in ga izplačevala, redne podpore izplačevale so se mesečno, takse za rigorozne so se pošiljale neposredno kvesturi. Gg. poverjenika sta garancija, da se podpirajo le vredni dijaki. Podpirani se zavežjo v smislu društvenih pravil vzprejeti vsoto po zmožnosti povrniti. Novih prošenj za podpore je došlo 15, zatorej končuje tajnikovo poročilo s toplo prošnjo, naj bi se še mnogo rodoljubov oglasilo kot podporni člani „Radogoj“, da bode novi odbor mogel še bolj vpešno delovati.

Poročilo tajnikovo se je vzelo odobrujé na znanje in je občni zbor izrekel g. prof. K. Pirca na predlog predsednika hvalo za njegov izredni trud.

Blagajnik g. notar Plantan je potem poročal o denarnem stanju. Dohodkov je bilo: Nedotakljive ustanovnine in vpisnine 34 132 kron, letnih doneskov, darov in podpor ter obresti pa 2521 kron 34 v. Izdatkov: upravni stroški 280 k 70 v., redne in izredne podpore 2332 k., skupaj 2612 k. 70 v., primankljaj pri rednih dohodkih z 91 k. 36 v. se je pokrnil iz glavnice proti vračilu. Nedotakljiva glavnica je naložena v vrednostnih papirjih ter v hranilnicah in posojilnicah. Gledé podpiranih dijakov je bil že govor v tajnikovem poročilu in podaje blagajnik le podrobnosti o teh podporah. Gosp. blagajnik povdarja, da je rednih članov premalo, vendar je velika sreča, da more društvo že zdaj podpirati toliko mladih nezavisnih nadarjenih močij.

Tudi blagajniku izreče občni zbor na predlog predsednika zahvalo za njegovo rodoljubno delovanje.

Računski pregledniki gg. K. Pleiweis, A. Dimnik in dr. Žitek so pregledali račune in jih našli v najlepšem redu. Na predlog prvoimenovanega se da blagajniku absolutorij, ker si društvo le sme čestitati na tako vzglednem blagajniku. Zbor izreče potem hvalo preglednikom računov.

Zvzklikom sta se potem zopet volila mnogozasluzni predsednik ravnatelj Ivan Hribar in podpredsednik ces. svetnik Murnik. Nekateri odborniki so izrekli, da nikakor ne morejo prevzeti nove volitve (mejnimi zaslužni tajnik g. prof. K. Pirc, kar zbor z obžalovanjem vzame na znanje.) Volil se je torej z vzklikom dosedanji odbor z nekaterimi potrebnimi spremembami. Novi so v odboru g. dr. Danilo Majaron (mestu g. prof. K. Pirca) g. dr. Gregorin v Trstu (mestu g. Šabeca), gosp. dr. Kos v Gorici (mestu g. dr. Rojca), gosp. dr. Šegula v Novem mestu (mestu g. dr. Slanca.)

Računskimi pregledniki so bili voljeni zopet gg. A. Dimnik, K. Pleiweis in dr. Žitek.

Predsednik g. Hribar je potem, ko se pri slučajnostih ni nikdo oglasil, zahvalivši še jedenkrat vse navzoče, zaključil zbor s prisrčno željo „Vivat, floreat, crescat „Radogoj“!“

Domače stvari.

(Nenavadna hitrost.) Minuli ponedeljek, dne 23. julija, je prijatelj našega lista v Podrovljah na Koroškem oddal to-le brzojavko: „Slovenski Narod“ — Ljubljana. — Zbor podružnice Rožak in okolice v Zopračah sijalen. Udeležniki, nad 300, navdušeno pritrjevali izbornim govorom gg. Rozmana, Rohrmana, Kanduta in petju vrlega „Gorotana“. Slovenska Koroška še ni propala! Ta brzojavka je dospela v Ljubljano včeraj, v nedeljo, dne 29. julija, bila je torej šest dni na potu. Iz tega slučaja se da pač posneti, da morajo pri brzojavnih uradih na Koroškem biti lepe razmere, če dotični uradniki ne vedo ali morda nečejo vedeti, kje je — Ljubljana!

(Promociji.) Na Graškem vseučilišču sta bila danes promovirana doktorjema medicine sekundarij Ljubljanske bolnice g. Anton Schwab iz Št. Pavla v Savinjski dolini in pomožni zdravnik v Ljubljanski bolnici g. Evgen Lažanski iz Siska. Čestitamo!

(Jour-fixe „Sokola“ Ljubljanskega) v soboto zvečer na g. Ferlinčevem vrtu je bil dobro obiskan. Društveni tamburaši so izvajali 10 točk obsežajoč vzpored prav povoljno in želi mnogo priznanja za marljivost, s katero se je v kratkem izvežbal 14 članov broječi zbor po odhodu nekaterih starejih moči, katere je bilo treba nadomestiti z novinci. Starosta Iv. Hribar je pozdravil navzoče brate Sokole in poudarjal važnost Postojnskega izleta, katerega naj bi se udeležilo prav mnogo članov „Sokola“ in drugih rodoljubov. Podatarosta dr. Kušar je naznanil, da pride večja

deputacija čeških Sokolov, da je torej častna naloga slovenskih Sokolov, da se skažejo pri prostih vajah. Starosta je potem pozdravil vernemu članu novemu odvetniku dr. Trillerju, ki je navdušeno odzdravil, g. Jos. Nollu pa je napil navzočima vnanjima članoma gg. Antonu Gregoriču iz Ptuja in Jakobu Hočevarju iz Cerkelj. Vse zdravice so bile vzprejete s krepkimi nazdar klici. — Pri občnem zboru družbe sv. Cirila in Metoda, ki bode v Novem mestu, bode Sokola zastopal njegov blagajnik g. Pavel Skalé.

(G. dr. Karol Triller) je odprl svojo odvetoiško pisarno v Ljubljani v Gospodskih ulicah št. 4 v I. nadstropji.

(Vojaške vesti.) V Ljubljani garnizujući 2 batalijon 17. pešpolka zapustil je danes naše mesto ter odšel v Celovec, da se skupno z ostalimi tremi batalijoni udeleži vojaških vaj; meseca septembra pa se vrne zopet v Ljubljano. V isto svrhu pripelje se danes zvečer v Ljubljano 1. batalijon Belgijcev ter ostane tukaj do konca vojaških manevrov.

(Gradnja nove domobranske vojašnice v Ljubljani.) Predvčerajšnjim sešla se je posebna komisija, obstoječa iz zastopnikov vojaštva, c. kr. deželne vlade, deželnega odbora in mestnega magistrata, da obravnava o projektovani gradnji nove domobranske vojašnice v Ljubljani. Kakor čujemo, naglašalo se je od vojaških zastopnikov, da sedanje glavno poslopje domobranske vojašnice zadostuje le za jeden batalijon; ker se pa nahajata v Ljubljani že več let dva domobranska batalijona, treba bode zgraditi še jedno poslopje za moštvo in sicer v velikosti že obstoječega glavnega poslopja ter jedno stransko poslopje. Nova poslopja imajo se zgraditi kolikor mogoče v bližini sedanje vojašnice in sicer ob Gruberjevi cesti ali pa ob Gruberjevem kanalu. Novo vojašnico gradila bode dežela pod istimi uveti kakor že obstoječo vojašnico.

(Glas iz občinstva.) Piše se nam: Kakor drugod, pečajo se zadnji čas tudi pri nas nekateri prodajalci, osobito mlekarice in sadni kupci, s kvarjenjem teh živil. Vodeno mleko in nezrelo sadje naj se konfiskuje, krivci pa občutno kaznujejo.

(V Ljubljano pala) je v soboto zvečer pri Frančiškanskem mostu v Ljubljani 60 let stara zidarjeva udova Marija Brezar. Nek potrestček potegnil jo je še živo iz vode ter jo odvel v njeno stanovanje v Vegovih ulicah. Na mostu zbrala se je bila velika množina radovednega občinstva.

(Sovražnik divjemu kostanju.) Poroča se nam: Pretekli dni prikazal se je na listji divjega kostanja nov mal brošč razjedalec, po katerem se listje, kakor hitro je ta požeruh načne, kar zdrobi, če je primeš, ne da bi barvo kaj izpremenilo. V mestu je že mnogo tega drevoja prišlo ob listje.

(Iz Spodnje Šiške) se nam poroča, da se je predvčerajšnjim vršila tam volitev novega župana ter je bil zopet izvoljen gospod Fran Kauschegg. — Istega dne imelo je tudi Šišensko gasilno društvo izreden občni zbor, da si izvoli novega načelnika, ker je povodom poslednje društvene slavnosti bila v društvu nastala kriza. Načelnikom gasilnega društva bil je izvoljen gospod J. Juvančič, vinski trgovec v Spodnji Šiški.

(Z naših planin.) Vročina zadnjih dnij privabila je mnogo tujcev na divno našo Gorenjsko, posebno pa na Bled, kjer je sezona sedaj jako živahna. Tudi v planinsko vas Mojstrana prišlo je že lepo število turistov, ki so do sedaj v desetih oddelkih šli od tod na Triglav.

(„Pivska podružnica sv. Cirila in Metoda“) bode imela svoj občni zbor v četrtek dne 2. avgusta ob 5. uri popoldne šoli v Št. Petru z navadnim vspeodom.

(C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic) javlja, da se bode dne 1. avgusta 1894. predala javnemu prometu blizu postaje Linc proge Dunaj Solnograd prekladalnica Linc-Umschlagplatz v svrhu prekladanja prebajajočega voznega blaga.

(Starčevićev dom v Zagrebu.) Priprave za zgradbo hrvatskega narodnega doma so v toliko dogotovljene, da se je pričela danes gradba. Delalo se bode tako, da bo zgradba še to jesen pod streho. Doneski dohajajo v prav obilnem številu vsak dan, znamenje kako živo se zanimajo vsi hrvatski rodoljubi za to, da se dostojno izvrši pričetno delo. Želeti bi bilo, da bi jednako bilo pri našem „Narodnem domu“!

Brzojavke.

Baden pri Dunaji 30. julija. Nadvojvoda Viljem je včeraj dopoldne jahal mimo Weikersdorfa. Ko je konj zagledal vlak električne železnice, se je splasil in vrgel jezdeca raz sebe. Nadvojvoda je z glavo zadel ob kamen in se močno ranil. Prenesli so ga najprej v bližnjo restavracijo, potem pa v njegovo vilo. Tu se je nekoliko zavedel, a komaj so ga bili prevredeli s svetotajstvi, izgubil je zopet zavest, ob 6. uri zvečer pa je umrl.

Dunaj 30. julija. Glede pogreba nadvojvode Viljema še ni nič določeno. Cesar, ki je zaukazal, da se truplo balzamuje, pride v sredo sem. Jutri ponoči se prepelje truplo na Dunaj in se položi v dvorni kapeli na mrtvaški oder. Splošno se sodi, da bo pogreb v sredo. Ves dvor se ga udeleži. S cesarsko rodovino žaluje vse prebivalstvo. Z mnogih hiš vihrajo črne zastave.

Dunaj 30. julija. Cesar je ustanovitev Kranjske gimnazije odobril. Dotični akt je že pri naučnem ministerstvu.

Dunaj 30. julija. Poštno poslopje v Ljubljani se najbrž ne bo zidalo na kupljenem prostoru, ker se je po mestnega stavbinskega urada načrtih za regulacijo ulic pokazalo, da bi bilo poslopje, če ne sedaj pa vendar v najbližji bodočnosti premajhno.

Brno 30. julija. Župan Brnski, dr. Winterholler, pred nekaterimi dnevi od kapi zadet, je včeraj umrl.

Listnica uredništva.

Gosp. Opankar: Za sobotno številko dobili smo listek preporno in smo ga iz tehničnih razlogov odložili do danes. Oprostite!

Umrlj so v Ljubljani:

27. julija: Bruno Köhler, jermenarjev sin, 6 mesev, Dunajska cesta št. —. — Jožef Perko, kurjačev sin, 5 mesev, Emsonka cesta št. 5.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. julija	7. zjutraj	736.3 mm.	17.4° C	sl. sev.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.3 mm.	24.8° C	sl. svz. d. jas.		
	9. zvečer	737.9 mm.	18.3° C	sl. vzh. d. jas.		
29. julija	7. zjutraj	738.6 mm.	16.3° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	737.4 mm.	25.5° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	736.8 mm.	18.6° C	sl. szb.	jasno	

Srednja temperatura 20.2° in 20.1°, za 0.6° in 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gl.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	40	"
Avstrijska zlata renta	122	"	15	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	55	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1006	"	—	"
Kreditne delnice	364	"	40	"
London vista	124	"	60	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	10	"
20 mark	12	"	22	"
20 frankov	9	"	92	"
Italijanski bankovci	44	"	30	"
C. kr. cekini	5	"	89	"

Dné 28. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	149	gl.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	197	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	127	"	60	"
Zemlji. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gl.	197	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gl.	23	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	163	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	310	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	88 1/2	"

Potrtega srca javljamo, da je naš iskreno ljubljani, angeljsko dobri, nepozabni soprog, odnosen oč, svak, tast, ded in zet, gospod

dr. Pavel Preinitsch

hišni zdravnik kranjske dež. blaznice na Studencu, tvorniški zdravnik c. kr. priv. tvornice papirja v Vevčah,

danes dné 29. julija ob 1/3. uri popoldne, v 48. letu svoje dšbe, nagloma umrl vsled srčne kapi. Truplo pokojnikovo se bo de v torek dné 31. julija 1894 ob 6. uri popoldne v hiši žalosti na Studencu svečano blagoslovilo in na pokopališču pri Devici Mariji v Polji pokopalo v lastni rakvi.

Svete zadušne maše brale se bodo v sredo dné 1. avgusta ob 8. uri zjutraj v župni cerkvi pri D. M. v Polji.

Studenc, dné 29. julija 1894.

Josipina Preinitsch roj. Schalk, soproga. — Lavra Lillegg, Pavla Preinitsch, Herbert Preinitsch, otroci. — Bogomir Pietska, ravnatelj Rohtschildovih železnih rudnikov v Witkowitzu, svak. — Frieda Pietska, nečakinja. — Vekoslav Lillegg, oficijal inž. železnice, zet. — Rodbina Schalk. — Rodbina Meditz. — Rodbina Schindler. — Rodbina Maier. (822)

Dva gospoda

se vzprejmeta v jedno sobo v popolno oskrbovanje pri J. Brillu v Kendovi hiši v I. nadstr. (780—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi osončeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnema čas v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregencia, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "
" 10. " 10 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—170)
" 11. " 15 " dopoldne " " "
" 6. " 20 " zvečer " " "
" 9. " 55 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Gostilna

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 5 se odča z dnem 1. novembrom 1894.

Več se izve ravno tam v pekariji. (784—2)

Slavnemu občinstvu naznanjam, da imam na prodaj (817—1)

prostorno zemljišče

kakih 8 ora, najboljša zemlja, na kateri bi se lahko tovarna napravila, po primeroma nizki ceni. Kdor bi hotel to zemljišče kupiti, izvoli naj se ogledati pri Matiji Ribarič u, posestniku in gostilničarju v Trnovem (pri Ilirski Bistrici) št. 107.

Otvoritev kopališča.

Podpisanec si usojam slavnemu p. n. občinstvu naznanjati, da sem odprl poleg svojega mlina v Dolenjem Logatecu iz izkekanega kamena izdelano

kopališče.

Odprto je vsak dan in sicer za gospode od 7.—11. ure dopoldne in od 5. ure popoldne dalje; za dame od 11. ure dopoldne do 5. ure popoldne. — Vstopnina brez perila 10 kr., s perilom 15 in 20 kr. — Vstopnice dobivajo se v moji prodajalnici. — Za mnogobrojni obisk se priporoča

Tomo Tollazzi.

Dolenji Logatec, dné 26. julija 1894. (8.0—1)

(276) FRAN CHRISTOPH-ov (11)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri
Ivana Luckmann-a nasledniku: izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.
Antonu Stacul-u.

Ljubljenec občinstva!

Dobiva se povsod!

Grof Géza Esterházy'jeva
Cognac tvorniško delniška družba
v Budimpešti, Aeuessere Waitznerstrasse 23.

Polno vplačana delniška glav-nica 640.000 kron.

Esterházy-Cognac

se proizvaža iz čistega naravnega vina po francoski metodi. (439—14)

Naši aparati za destilovanje lahko podelajo na leto 1 milijon 752 tisoč litrov vina.

Esterházy-Cognac

se priporoča od zdravniških avtoritet ne samo kot ugodna pijača, nego tudi kot ubranjujoče sredstvo proti malokrvnosti, kataru črev in želodca, za okevalce, zlasti pa se priporoča najbolje proti

influenzi.

Dobiva se v Ljubljani pri M. Kastnerju, V. Schifferju, Iv. Perdanu, J. Klauerju, Alojziju Lenčeku, J. Voltmannu, Herm. Oswaldu, J. Kavbetu, Henr. Höselmayru.

Najboljše

se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donšajo

dobička več ko 4 odstotke

ter uživajo pravo

pupilarne varnosti,
se ne smejo obdačiti in niso fatiranju podvržene,
se lahko vložé kot kavcija
in kot vojaška ženitna kavolja; razen tega je vsakih 100 gl. založnic zavarovanih po hipotekarni vrednosti 253 gl. 33 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER-JU
banka in menjalnica v Ljubljani. (568—18)